

in čemdalj predrzніше slov. zahteve. Ker so nam složni Nemci po vsej Avstriji najvišji uzor, pozivamo vse Nemce, kar jih živi po Gorenjem Štajarji in posebno v našem glavnem mestu, naj zastavijo vse moči za to, da se obvaruje nemštvo na Spodnjem Štajarji.

Take so torej bolečine ali kakor se jim pravi, resolucije naših Nemcev. No te želje naših Nemcev niso nove in tudi niso potrebne, saj imajo Nemci, kar želijo, že doslej in nam se zdi le čudno, da si upajo z njimi na dan, ne da jih rdečica oblije.

Cerkvene zadeve.

Svečanosti na Ptujski gori.

Naša prijazna Gora kazala je nenavadno lice tega meseca. Posebno je bila ozaljšana s prapori slovenskimi, cesarskimi in deželnimi od dne 5. julija do 10. Od novo sezidane kapelice do cerkvenih vrat bil je iz vejevja in malih drevesec zasajen celi drevored. In zakaj neki to, me prašaš, dragi čitavec? Veselila in pričakovala je cela fara novega g. župnika Jožef Sattlerja, znanega vsem bralcem »Slov. Gospodarja« po raznih mikavnih, lepih in poučnih spisih. Streljanje in zvonjenje oznanjalo je na 6. julija daleč po polju prihod novega dušnega pastirja. V nedeljo na to prihitelo je od daleč in blizu več gg. duhovnikov, na čelu njim preč. velečislani častni kanonik in dekan M. Strajnsak. Novi g. župnik so v svoji lepi pridigi se predstavili župljanom ter razložili v jedrnatih krasnih besedi dolžnosti župnika do faranov, in župljanov dolžnosti do svojega župnika. Daj Bog, izprosi Marija novemu gospodu vse to kar so govorili, da bi lahko delovali mnogo let v slavo božjo, na čast Mariji, za večno in časno blaginjo milega našega naroda slovenskega! — Omenjeno je že bilo v tem listu, da je naša cerkev popravljena. Dobro so storili nedavno se od nas ločeči ljubeznivi g. župnik J. Antolič, da so tudi blagoslovili na Sv. Petra in Pavla dva kipa Matere Božje.

Lurska Matí Božja je postavljena v cerkvi, druga podoba pa v novi kapelici, ki jo je sezidal neki dobrotnik na svoje stroške. Velika je bila tedaj slovesnost. Veliko število lepo belo oblečenih deklet je neslo v cerkev podobo Matere Božje v jutro, popoldan pa iz cerkve v kapelico. Dne 2. julija pa je bilo na tisoče pobožnih romarjev na Gori; mnogo jih je pristopilo k mizi Gospodovi. Velikanska cerkev je bila takorekoč naphana ljudij, da ne bi zrno prosa moglo pasti na tla. Zunaj cerkve pa se je tudi kar trlo ljudij. Vsem oč. gospodom, ki so od daleč in blizu prišli pomagat, najlepša zahvala! Č. g. župniku J. Antoliču pa zadovoljstvo in veselje in zdravje v pokoju, dokler nas vse k večnemu pokoju ne pokliče Bog in nas vse ne združi pri Mariji!

Josip Kukovec, župnik pri Sv. Andražu v Slov. goricah.

(V spomin pričbil Jos. Štelcar.)

Dne 30. aprila je nemila smrt vzela č. g. Josipa Kukovec, župnika pri Sv. Andražu v Slov. goricah. Dovolite, gospod urednik, da o našem pokojnem gosp. župniku dostavim nekoliko črtic v hvaležni spomin.

Pokojni gospod župnik so bili rojeni pri Sv. Ani v krasnih in prijaznih Slov. goricah, dne 19. marteja leta 1839, tedaj se niso dopolnili 55 let in že so morali zapustiti vinograd Gospodov, katerega so z vso gorečnostjo obdelovali. Bili so tukaj 18 let za župnika,

ter so se ves čas neumorno trudili, kako bi povišali čast božjo med nami, ter svoje ovčice vodili po poti zveličanja. Lepo so skrbeli za krščanski red v svoji hiši in po vsej župniji; s posebno gorečnostjo so oznanjevali božjo besedo, priporočevali svete bratovščine in pobožna društva; skrbeli so za lepoto hiše božje, katero so dali vso prenoviti in krasno naslikati; oskrbeli so tudi nove stole za cerkev, in dve lepi novi banderi. Pa ne samo za cerkveno poslopje, tudi za vse drugo so lepo skrbeli ter zapustili vse v najboljšem stanu. Kako so bili spoštovani in ljubljani zavoljo svoje ponižnosti in odkritosrčnosti, to je pokazal njihov pogreb. Kljub nepovoljnim okoliščinam se je zbralo 28 duhovnikov, da svojega dragega sobrata spremijo k zadnjemu počitku. V zgovorni besedi, ako se ne motim, so nam veleč. gosp. J. Trstenjak, duh. svet. in župnik pri Sv. Marjeti niže Ptuja, naslikali uzorno gorečnost in delovanje blagega pokojnika, ter njih vsem priporočili v hvaležni spomin. Med drugim so omenili njihovo živo vero, katero so kazali povsod in jo na vso moč branili, na dalje so omenili njihovo udanost in ljubezen do sv. matere katoliške cerkve. Bilo je po pravici veliko žalovanje pri vseh pričujočih, ko se je začela po dokončani sv. maši, katero so služili preč. gosp. Jakob Mesko, duh. svet. in župnik pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah, množica pomikati proti pokopališču. Sprevod pa so vodili mil. gosp. Matija Modrinjak, prošt in nadžupnik na Ptuji. Na pokopališču so položeni umrljivi ostanki poleg g. Franca Muhiča, vpokojenega župnika in poleg njegovega nekdanjega kaplana, g. Anton Breznika, ki so pred dvema letoma tukaj umrli. Milo je gledati na pokopališču tri grobe v enem redu, kjer počivajo trije tukajšnji duhovni pastirji, ki so v teku štirinajstih let umrli. Bog jim daj večni mir in pokoj, nam pa ostanejo naj vsi v preblagem spominu!

Gospodarske stvari.

Kaj je hmeljarju storiti, da ubrani hmelj, kolikor mogoče, pogubnemu uplivu raznih škodljivcev?

Veliko zborovanje hmeljarjev, katero je sklicalo južno-štirsko hmeljarsko društvo v Žalci, dne 2. t. m. bilo je prav dobro obiskovano. Kako pa tudi drugače, ko so letos razni hmeljevi škodljivci delali hmeljarjem velike preglavice. Razpravljanje o škodljivcih bilo je po tem takem prav živahno in nasvetovana sredstva v pokončanje tištih prav različna — a žalibog, ne popolnoma zanesljiva.

Tu naj bode navedeno, kaj naj hmeljarji storijo, da vsaj posredno obranijo hmelj, kolikor mogoče, pogubnemu uplivu raznih škodljivcev:

1. Pred vsem je treba hmeljišče skrbno in vestno obdelovati in dobro gnojiti, da postane rastlina močna in krepka.

2. Hmeljeve poganjke (trte) naj se takoj pri berji odrežejo od korenike in ko so se posušile, naj se požgejo.

3. Hmeljišča naj se gnojijo izključljivo le s kompostom in ne s svežim hlevskim gnojem; zakaj v njem najdejo razni škodljivci varno zavetišče.

4. V poletnem času, posebne meseca junija in julija naj se po noči blizu hmeljišč napravi ogenj — škodljivi kebrji in metulji ponočnjaki prileté in najdejo v njem svojo smrt.

5. Ako se novo hmeljišče priredi, naj se skrbno pazi na to, da so sadeži popolnoma zdravi.